

عنوان مقاله:

مطالعه سیر تاریخی قانون جدید ازدواج در ایران معاصر

محل انتشار:

تاریخ نامه ایران بعد از اسلام، دوره 11، شماره 24 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

زهرا حاتمی - هیات علمی/دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

تصویب قانون جدید ازدواج در ایران در سال ۱۳۱۰ ش. نقطه عطفی در تحول و تجدد امر ازدواج در ایران بود. این پژوهش در پی آن است تا سیر تاریخی تصویب این قانون و تاثیر آن بر زندگی دختران، زنان و خانواده های ایرانی را بررسی کند. فرضیه تحقیق حاضر آن است که آنچه در سال ۱۳۱۰ ش. به اجبار و با دخالت دولت رخ داد، بر پایه تغییر ذهنیت عمومی از دوره قاجاریه به این سوی استوار بود که در آن دو مفهوم مهم و بنیادین کودکی و ازدواج تغییر کرده و میزان تاثیر سبک و شیوه زندگی کودک و زن ایرانی بر سرنوشت وطن مورد توجه قرار گرفته بود. این قانون گرچه بنیان شرعی ازدواج را تغییر نداد اما تغییراتی اساسی در روند زندگی روزمره خانواده ایرانی ایجاد کرد. افزایش مدت زمان کودکی برای دختران که زمینه ساز فرصت بیشتر برای آموزش آنان بود، حفظ سلامت و تندرستی کودک و مادر ایرانی و افزایش جمعیت متعاقب آن در کنار امکان حضور فعال زنان در اجتماع و اقتصاد از جمله پیامدهای ملموس این قانون بود. با این حال اعمال سخت گیرانه قانون جدید، امر ازدواج را به محلی برای نزاع نابرابر میان دستگاه قضایی به نمایندگی از حکومت و خانواده های ایرانی تبدیل کرد.

کلمات کلیدی:

ازدواج، کودکی، زنان، تجدد، رضاشاه، قانون ازدواج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1565691>

